

ZARZĄD

Warszawa, 14.12.2021

Drodzy w Chrystusie.

Wkraczamy w kolejny 2022 rok. Przyszło nam żyć w dziwnych i trudnych czasach. Niektórzy z nas z powodu pandemii utracili bliskich lub sami chorowali. Przyczyniło się to również do braku społeczności, ograniczeń we wspólnym wielbieniu Boga, problemów finansowych oraz utraty jednościs, podziału w zborach i rodzinach. Nieraz może nam się wydawać, że Bóg o nas zapomniał i nie troszczy się o nasze potrzeby. Jednak w tym trudnym czasie wciąż możemy odczuwać Bożą miłość, prowadzenie i opiekę. Bóg o nas nie zapomniał. On ciągle nas kocha i pragnie ratować. Nieraz posługuje się drugą osobą, aby okazać nam swoje zainteresowanie i troskę. W takiej sytuacji pojawia się pytanie: W jaki sposób przeżyte doświadczenia mogą wzbogacić moje życie duchowe i jednocześnie pomóc innym?

W trudnych doświadczeniach często zapominamy, że są wokół nas ludzie, którzy też cierpią, ale nie posiadają nadziei, którą oferuje nam Chrystus. Oczywiście jest czas na smutek, żalobę, gniew, ale nie pozwólmy, żeby w naszej pamięci pozostały tylko te trudne doświadczenia, a nie świadomość ciągłego Bożego prowadzenia.

Urodzony w rodzinie adwentystów, w której często mówiono i podkreślano bliskość przyjścia Pana Jezusa, nie sądziłem, że to oczekiwanie się tak wydłuży. Złożyło się na to wiele powodów. Jednym z nich jest potrzeba ogłoszenia Ewangelii całemu światu. Kolejny, to brak naszej gotowości. Nasze charaktery są dalekie od wzorca, który przekazał nam Pan Jezus. Apostoł Paweł kieruje do nas apel: „**Abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości i na tym doczesnym świecie wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli**” (Tyt. 2,12).

Wielu chrześcijan koncentruje się tylko na pierwszym Adwencie, nie wspominając o drugim. Dobrze, że chociaż o tym pamiętają. Ale to nie wystarczy, dlatego że drugi Advent będzie finalnym rozwiązaniem wszelkich naszych problemów, smutku, bólu i śmierci. „**Oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa**” (Tyt. 2,13).

Dlatego Pan Bóg powołał mnie i ciebie do zwiastowania tej szczególnej prawdy, że **PAN PRZYCHODZI!**

Może zbyt długo żyliśmy tylko dla siebie, nie zwracając uwagi na to, że w ogrodzie naszego życia wyrosło wiele chwastów, które zadusiły szlachetne rośliny naszego charakteru. Pojawiła się zazdrość, gniew, nieczystość. Nie rozwinął się najpiękniejszy kwiat, jakim jest miłość. Tak bardzo jej potrzebujemy! Potrzebują jej nasze rodziny, zbory, ojczyzna, a w szczególności ludzie, których spotykamy na naszej drodze życia. Jest to największy deficyt świata. Dzisiaj jest czas, aby udać się do Boga, który jest źródłem miłości i pragnie napęlić nią nasze serca.

Dlatego proponuję, żeby hasłem naszego życia były słowa: **Żyję dla BOGA.**

W nadchodzącym roku 2022 życzę szczególnej społeczności z naszym kochanym Zbawicielem. Niech Jego obecność napęli nas radością, nadzieją i pokojem. Niech nas chroni przed wszelkimi pokusami i niebezpieczeństwami. Jednocześnie pragnę podziękować Panu Bogu, że w tym niezwykle trudnym czasie jest z nami, wspiera, ratuje i chroni. Panie Boże, przyjmij podziękowanie i uwielbienie z naszych serc. Tylko Tobie należy się wszelka chwała i szacunek i wdzięczność. Amen

Pastor Ryszard Jankowski
Przewodniczący Kościoła